Dannie Plachta

RENAŞTEREA [1]

[1] Titlul original: ***Revival Meeting***; Publicată prima dată în *Galaxy Magazine*, September 1969. În limba română a apărut în revista *Alfa* nr. 3/1990. Traducerea: Mircea Popa şi Radu Gârbacea.

Graham Kraken era întins pe patul de moarte. Privirea îi tatona nesigură tavanul ce se pierdea tot mai mult în ceață, în vreme ce asculta cuvintele de asigurare:

— Fatalitatea se joacă acum cu dumneavoastră, spunea doctorul.

Subit, patul împietri sub Kraken. Arcurile se înțepeniră.

— Într-o bună zi, continuă doctorul cu o voce metalică, ştiința medicală va fi îndeajuns de dezvoltată pentru a vă reînsufleți. Starea de hibernare vă va păstra corpul până atunci.

Vorbele ajungeau la el din ce în ce mai estompate.

— Ştiința vă va vindeca şi vă va readuce trupul la viață...

Graham Kraken muri uşor, iar corpul îi fu congelat.

* * *

Apoi visă că se plimbă prin Miami Beach. Îşi deschise ochii. Clipi rapid în camera înnegurată. Pe marginea patului şedea un vizitator.

— Bună dimineața, spuse musafirul.

Străinul era un domn în vârstă, chel şi cu o față simpatică; Kraken aşa îl vedea.

— Bună dimineața, răspunse prietenos. Ce cercei frumoşi aveți.

— Mulțumesc, spuse vizitatorul, dar acestea sunt antene.

— Da?

— Antenele aparatelor de radio implantate în lobii urechilor.

— Adevărat?!

— Aparate stereo.

— Drăguțe lucruşoare, remarcă Kraken. Şi cum le scoateți?

— Nu se pot scoate, răspunse vizitatorul. Vorbiți puțin mai tare, vă rog.

— Scuzați-mă, spuse Kraken. N-am fost atent.

— E o vreme frumoasă.

— Nici n-am băgat de seamă. Apropo: ați făcut ceva pentru a o obține?

— Da, un timp s-a încercat câte ceva, spuse bătrânul, apoi însă am fost nevoiți să renunțăm.

— Din cauza prea multelor dorințe contradictorii?

— Cred că da.

— Ce păcat!

Kraken îşi îndreptă ochii spre fereastra acoperită cu perdele dese. Dar abia că o privi când, în spatele perdelelor, dintr-o dată, geamurile se sparseră.

— Ei, ei! Vandalism !

— Nu, răspunse vizitatorul. Traficul supersonic.

Un geam nou alunecă automat la locul celui dinainte.

— Am impresia că din astea, aveți nevoie de tare multe.

— Uşor se duc, uşor vin…

— De fapt, Graham Kraken, în ce an suntem acum?

— Două mii optzeci şi opt.

— Într-adevăr, constată Kraken, a trecut ceva timp!…

— Un an aproape ca şi ceilalți, spuse străinul.

— Şi cum e cu banii? se interesă Kraken. Fondurile mele s-au păstrat până acum?

— Nu cred, spuse vizitatorul. Eu plătesc readucerea la viață.

— Foarte frumos din partea dumneavoastră, spuse Kraken.

În spatele perdelelor văzu lumina pătrunzătoare a soarelui. Îşi propti mâinile de genunchi şi încercă să se ridice.

Mişcarea îl obosi.

— Vă rog, nu vă forțați, apuse vizitatorul. E important ca, până la transplantul de inimă, să vă odihniți.

— Da?… bâigui Kraken şi se culcă la loc. E vreo problemă cu inima mea?

Vizitatorul se ridică greoi.

— Nu, răspunse, cu a mea e problema.